

غضنفر آبادی:

طرح نور نیروی انتظامی جدا از قانون مجلس است

رئیس کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس در پاسخ به این پرسش خبرنگار ایلنا که آیا طرح نور نیروی انتظامی جدا از قانون مجلس است؛ گفت: بله، جدا است. موسی غضنفر آبادی افزود: ایرادات لایحه عفاف و حجاب بر طرف کردیم انشالله ببینیم شورای نگهبان چه کاری خواهد کرد.

استفاده شهرداری تهران از کودکان کار

دیده‌بان ایران با انتشار تصاویری، نوشت: رضا محمدی، مدیرعامل سازمان پسماند شهرداری در شورای شهر تهران اعلام کرد که دیگر از کودکان در رفتگری استفاده نمی‌شود، اما کودکان رفتگر دقیقا مقابل شورای شهر تهران در حال فعالیت هستند. در ایران سن کودکی براساس برخی ضوابط، ۹ سال برای دختران و ۱۵ سال برای پسران تعیین می‌شود. این در حالی است که در پیمان نامه حقوق کودک سن کودکان ۱۸ سال بیان شده و دختر و پسر را جدا نکرده و جمهوری اسلامی ایران هم جزو امضاکنندگان این پیمان نامه است. به رغم عضویت در این پیمان نامه همواره شاهد کار افراد زیر ۱۸ سال در سیستم خدمات شهری و حتی مراکز دیگر کشورمان هستیم.

درج نام مادر روی کارت ملی منتفی شد

معاون امور زنان و خانواده نهاد ریاست جمهوری گفت: در مورد درج نام مادر در کارت ملی مرحله‌ای را پیش رفتیم ولی گفتند این کارت ها دارد منسوخ می‌شود و اصل قرار است هیچ نامی در کارت‌های جدید نیاید. به گزارش ایلنا، انسخه‌ای خالی در پایان جلسه هیات دولت با حضور در جمع در کارت‌های جدید نه نام پدر و نه نام مادر درج نمی‌شود و این مساله دیگر موضوعیت ندارد.

افزایش کرایه‌های مترو، اتوبوس و تاکسی از اول اردیبهشت

معاون هماهنگی امور عمرانی فرمانداری تهران، گفت: افزایش نرخ کرایه‌های حمل و نقل عمومی در تهران از ابتدای اردیبهشت ماه اجرایی می‌شود. به گزارش ایسنا، سعید بشیری افزود: برای سال جاری بر اساس مصوبه شورای شهر تهران شاهد گران شدن کرایه‌ها به ترتیب: ۲۸ درصد در بخش مترو، ۲۶ درصد افزایش در بخش اتوبوس و ۴۵ درصد در بخش تاکسی خواهیم بود.

پلیس راهور خبر داد:

سهم ۸ درصدی عابرین پیاده از تصادفات منجر به فوت تهران

معاون فرهنگی و اجتماعی پلیس راهور، گفت: ۴۱ درصد از تصادفات منجر به فوت تهران مربوط به عابرین پیاده است. سرهنگ مؤمنی،

تصریح کرد: از این آمار بالای ۶۰ درصد در معابر بزرگراهی اتفاق افتاده است؛ یعنی جایی که عابرین اصلاحی تردد ندارند. در تمام این ۶۰ درصد نیز به عابرین پیاده سهم تصدیر داده می‌شود. وی تأکید کرد: عابرین پیاده از پریدن و دویدن ناگهانی در سطح معابر باید جدا خودداری کنند. همچنین تردد عابرین پیاده در سطح معابر بزرگراهی ممنوع است و باید از گذرگاه‌های عابرین پیاده و پل‌های هوایی استفاده کنند.

نگرانی از بروز کم‌آبی در تهران، خراسان رضوی و قزوین در تابستان

رئیس مرکز ملی خشکسالی سازمان هواشناسی کشور با تأکید بر این که نگرانی‌هایی از بروز کم‌آبی در استان‌های تهران، خراسان رضوی و قزوین در تابستان ۱۴۰۳ وجود دارد، گفت: به نظر می‌رسد برای فصل گرم امسال باید نگران تامین منابع آبی این استان‌ها باشیم، بخصوص که مقدار بارش‌های تجمعی این استان‌ها در سال آبی جاری به ۳۶ تا ۴۴ درصد پایین‌تر از شرایط نرمال رسیده است. «حدوظیفه» در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، توضیح داد: پیش‌بینی‌های هواشناسی حکایت از این دارد که در هفته‌های آتی شاهد بارش‌های مناسبی در استان‌های تهران، قزوین، سمنان و خراسان رضوی نخواهیم بود و به احتمال زیاد در چند هفته آینده شاهد افزایش فاصله مقدار بارندگی‌های تجمعی استان‌های ذکر شده با متوسط بلندمدت یا همان شرایط نرمال خواهیم بود.

دکتر احمد بخارایی، جامعه‌شناس در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»:

حکومت حتی تحمل جشن‌های فارغ‌التحصیلی را هم ندارد

وقتی دانشجوی حس تحمیل دارد

درست مثل خانواده‌می‌ماند. در خانواده یک نفر، حالا زن یا مرد، حرف آخر را می‌زند و همه از او حساب می‌برند. در نتیجه مواضع و برنامه‌ها و نگاه و تعیین کننده باقی رویکردها و رفتارهاست. در جامعه هم چنین است؛ مدیریت کلان جامعه در اختیار ساختار سیاسی و قدرت حاکم است. در نتیجه تعیین کننده باقی رویکردها و رفتارهاست. در نتیجه سیاست‌های این ساختار اصلی است که در آموزش و پرورش و دانشگاه و دیگر نهادها جزء خودنمایی می‌کند و باز تولید می‌شود. حالا به بخشی از این قواعد بازی، دانشجویان تن می‌دهند و به بخشی نه. مثلاً دانشجویان چندانی نیستند که باید تعداد معینی از واحدهای درسی را پاس کنند تا فارغ‌التحصیل بشوند، گیر نمی‌دهد اما در جایی دیگر دانشجوی حس تحمیل شدن داشته و سعی می‌کنند مقابله کنند و تن ندهند؛ مثل نحوه شادی کردن و جشن برگزار کردن و...

نکته‌هایی درباره حجاب

خب، این جابه آن نقطه می‌رسیم که ببینیم ساختار سیاسی ما چطور رفتار می‌کند؛ خارج از دانشگاه مثلاً حکمت‌ها و تحمیل‌هایش را می‌بینیم. شما مثلاً به موضوع حجاب توجه کنید. چقدر فراز و فرود و تنش و... داشته است؛ چقدر مسأله شده است. امروز موضوع حجاب، در کنار یک موضوع بین‌المللی مورد توجه همه مثل حمله ایران به اسرائیل در داخل کشور مورد بحث قرار می‌گیرد؛ شانه‌به‌شانه هم. حالا نکته مهم این است که آیا این موضوع حجاب، از نوع تحمیل‌هایی چون تعداد واحدهای پاس شده و استاید و قانون است؛ یا نه؟

وقتی همه چیزمان را می‌خواهند تعریف کنند

این جا همان جایی است که خیلی‌ها اشتباه می‌کنند. درس خواندن و رعایت قواعد رسمی در دانشگاه با مقوله رفتارهای فردی و گروهی مطابق خرد فرهنگ‌ها ماهیتاً تفاوت دارند. شما می‌گویید سرعت جرم است، در نتیجه فاعل سرعت مجرم است و باید بازداشت شده و این یک قانون می‌شود. هم‌جای دنیا هم سرعت یک عمل ناخوشایند است. بانزاع و خشونت ناخوشایند است. بر این اساس حق داری قانون بگذاری و اگر قانون نداشته باشی یا اجرا نکنی، این خودش می‌شود یک ناپهنجاری. اما بحث حجاب شاخصی از ایده‌های باورمند و آیدئولوژیک و مذهبی است که به زور تحمیل می‌شود. در نتیجه حتی سایه چنین تحمیلی، حتی نخوو و چگونگی شادی انسان هانیز تعریف می‌شود.

وقتی همه را مجرم می‌پنداریم

نظام سیاسی در خودش، ایده‌هایی را مطلوب

ابراهیم فاطمی

و دانشجویان هم نیست. حتی می‌تواند شامل یک کارگر هم بشود؛ که بخواهد به تناسب شغل و فعالیت‌هایی که دارد، در گروه خودش باز تعریف شده و خودش را پیدا کند. دانشجویان هم چنین هستند. از روز اولی که به دانشگاه ورود می‌کنند تا روزی که فارغ‌التحصیل می‌شوند که روز خاصی در پایان هم برای شان هست، همه این موارد کسب‌هویت را به دنبال دارند. پس این برای یک فرد امر دور از واقعیتی نیست. اما بر سیم به سطح میانه. در این جا واحد تحلیل ما سازمان است؛ که در این جامی شود سازمان آموزش و دانشگاه و... را مدنظر داشت. مثلاً ما که دانشگاهی هستیم بر اساس رفتارهایی چون درس دادن و تحقیق و سر کلاس رفتن و... هویت پیدای می‌کنیم و این کار لازمی هست. اگر به من دانشگاهی این هویت داده شود، حتی سعی خواهم داشت آن را تقویت هم کنم. در این صورت است که احساس بودن می‌کنم؛ در غیر آن صورت من با یک نگهبان دانشگاه تفاوتی نخواهم داشت. نه به این معنا که شایستگی برای خود یا عدم شایستگی برای او قائل شوم؛ به این مفهوم که هویتی که او کسب می‌کند یک چیز است و هویتی که من کسب می‌کنم چیزی دیگر.

چرا لیبیل هنجار شکنی می‌خورند؟

اما بر سیم به سطح کلان، این، مهمترین جنبه بحث ماست که به سوالات شما پاسخ کامل داده می‌شود که چرا برخی از جلوه‌های بروز این هویت دانشجویی، لیبیل هنجار شکنی می‌خورد. در حالی که هویت دانشجویی از ابتدای ورود تا خروج از دانشگاه امری طبیعی است و باید وجود داشته باشد؛ و هر گونه تهدید و تحدید این هویت می‌تواند کار را خراب کند. باید بدانیم چیزی که در سطح خرد و میانه اتفاق می‌افتد، تابع سطح کلان است. حالا فهمیدید چرا اینقدر مهم است. چون آن دو سطح دیگر، که در سطح فرد و سازمان بحث می‌کنیم، پیامد سطح کلان هستند. یعنی نوع شادی و طنز و تفریح و دیگر مظاهر رفتارهای سبک زندگی فرد تحت تأثیر سطح کلان قرار می‌گیرد. در این مرحله، دانشگاه عضو از مجموعه نهادها کلان تر است؛ نهادهایی که به نوعی خود متأثر از ساختارهایی دیگرند. یک مجموعه ساختار زنجیره‌وار.

چند وقتی است که برخی اتفاقات در سطح جامعه، باعث تنش‌های فراوان می‌شود. یکی از این اتفاقات، جشن‌های خاص فارغ‌التحصیلی دانشجویان است. بعضی از این جشن‌ها به شدت دیده شده و حتی کار به بر خورد با این دانشجویان و تهدیدات دیگر و اجبار به استعفا مدیران دانشگاه و... هم کشیده شده است. اما این تنش‌ها چرا و از کجا زاده می‌شود؟ این پرسش را دکتر احمد بخارایی، جامعه‌شناس مطرح ایرانی و مدیر گروه ایران در گفتگو با «توسعه ایرانی» به صورت کامل تحلیلی، پاسخ داده است.

جشن‌هایی که جدید نیستند

رخداد جشن‌های دانشجویی، البته موضوع جدیدی نیست. سال‌هاست که چنین مراسمی برگزار شده و هر از چندی، به واسطه ویدئو کلیپی و نوع جشنی که دانشجویان برگزار می‌کنند، اعتراضاتی از سوی نیروهای سنت‌گرا در داخل و خارج دانشگاه صورت می‌گیرد. پس در قدم اول باید در ک کنیم که این پدیده، جدید نیست. اخیراً هم ویدئو کلیپ‌هایی مثل دانشجویان تربیت‌بندی دانشگاه اصفهان و ایرال شده. حالا به واسطه رشته‌ای که داشته‌اند حرکاتی چون اسکیت و بوس و جنب و جوش‌های دیگر را هم لحاظ کرده‌اند؛ ولی همگی هم‌روسی مردمی است که در جامعه وجود دارد. این جشن دانشجویان صنعتی شریف و واحد کیش، این‌ها بسیار دیده شده‌اند اخیراً؛ اما پدیده جدیدی نیستند.

دانشجو دنبال هویت خود است

این که چرا چنین اتفاقاتی می‌افتد و چرا به چنین تقابل‌هایی منتج می‌شود را باید از سه جنبه مورد کنکاش قرار داد؛ سطح خرد، سطح میانه و سطح کلان. در سطح خرد، واحد تحلیل ما فرد است. این فرد می‌خواهد شاد باشد، با دوستانش در یک گروه تعریف بشود، ماهیت و هویت گروهی پیدا کند و... این، امر جدیدی نیست. صرفاً مختص جامعه ایران فردی که سرعت کرده است

در همه چیز این رو بگرد و تحمیل را می‌بینید. مثلاً در دانشگاه، بازوهای مثل انجمن اسلامی و بسیج دانشجویی و حر است و...، با پشتوانه نظام سیاسی حاکم به عنوان آشخور کلان، ورود پیدا کرده و مدام باید پاسخ بدهید که چرا این جشن این مدلی بود و چرا کلاه‌شان را برداشتند و چرا خندیدند و چرا ژست گرفتند و ده‌ها و صدها چرا دیگر

می‌پندارد و در نتیجه دیگر خرده‌فرهنگ‌ها و فرهنگ‌هایی که با ایده مرکزی‌اش در تضاد باشند را، برنمی‌تابد و سعی می‌کند ایده خودش را به عنوان قانون ثابت، تحمیل و اعمال کند. در چنین نگاهی فردی که حجاب ندارد، می‌شود شبیه فردی که سرقت کرده است؛ در حالی که پیش فرض سیاستگذار سراسر غلط است. نتیجه‌اش چه می‌شود؟ چون شما همه را مجرم انگارانه مورد قضاوت قرار می‌دهید، نتیجه نهایی نمی‌تواند با حجاب شدن شهروندان باشد.

وقتی باید پاسخ بدهیم چرا خندیدیم و جشن گرفتیم و...

در همه چیز این رو بگرد و تحمیل را می‌بینید. در گزینش‌ها، در سره و ناسره کردن متخصص‌ها، در رقابت‌های سیاسی، وقتی آب از سر چشمه گل آلود باشد، مشخص است که نتیجه چه می‌شود. این جاست که مثلاً در دانشگاه، بازوهای مثل انجمن اسلامی و بسیج دانشجویی و حر است و...، با پشتوانه نظام سیاسی حاکم به عنوان آشخور کلان، ورود پیدا کرده و مدام باید پاسخ بدهید که چرا این جشن این مدلی بود و چرا کلاه‌شان را برداشتند و چرا خندیدند و چرا ژست گرفتند و ده‌ها و صدها چرا دیگر

تشدید دو قطبی‌های خطرناک

ریشه این قضاوت‌ها همان طور که اشاره کردیم، به سطح کلان و ساختار سیاسی حاکم و صاحب قدرت بازمی‌گردد. هیچ‌چنین نگاهی هم دو قطبی‌سازی جامعه است؛ بدترین اتفاقی که می‌تواند برای یک جامعه بیافتد. چرا که در سر این طیف دیگر قدرت گفتگو ندارد و فقط با مشت‌های گره کرده می‌توانند با هم روبرو شوند. البته که در جامعه دو گانه‌هایی را داریم که کارکرد خودشان را دارند، مثل زن و مرد که مکمل هم‌اند یا دانشجوی قوی و ضعیف که ضامن رقابت علمی‌اند و... ولی وقتی این دو گانه‌ها به دو قطبی برسند، دیگر فاقد کارکرد بوده و در نتیجه، هر نهاد و گروهی به مثابه یک جزیره جدا عمل خواهد کرد. هیچ جامعه‌ای هم با گروه‌های جزیره‌ای ساخته نمی‌شود. جز این‌اگر باشد، نتیجه‌اش می‌شود همین دو قطبی شدن حجاب؛ بسیج دانشجویی در برابر دانشجویها؛ روحانیان در برابر غیرروحانیان؛ خودی‌ها در برابر غیر خودی‌ها؛ داخل در مقابل بین‌الملل و... این‌ها جز تشدید خشونت و تنش چیزی در پی نخواهد داشت. حالا این جامعه می‌خواهد یک گروه، سازمان، دانشگاه، کشور یا حتی جامعه بین‌المللی باشد. حالا متوجه شدید تقابل با جشن‌های دانشجویی از کجا آب می‌خورد؟

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس خبر داد:

عدم دریافت خدمات سلامت برخی خانواده‌ها به دلیل نداشتن درآمد کافی

در برابر مخارج کم‌رشدن سلامت در قوانین برنامه‌های توسعه و سیاست‌های کلان، سلامت کشور طی سال‌های گذشته این هدف محقق نشده است.

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس با تأکید بر اینکه دلیل اصلی عدم تحقق سلامت در کشور، بالابودن سهم پرداخت از جیب خانوار در هزینه‌های سلامت است، گفت: پایداری و افزایش منابع مالی در دسترس عاملی مهم جهت کاهش پرداخت از جیب هزینه‌های سلامت است. همچنین سیاست‌گذاری برای کاهش هزینه‌های این بخش، نیازمند راهبردهایی برای بهبود همکاری بین بخش‌های مرتبط از طریق تعیین اهداف و ایجاد چشم‌انداز مشترک است. در این راستا لازم است که نقش متولی‌گری وزارت بهداشت تقویت شده و سازوکارهای نظارت و ارزیابی سیاست‌های حمایتی طراحی شود. وی با اشاره به نقش رسانه‌ها و آوازه‌مسئولان برای کاهش هزینه‌های سلامت، گفت: ارائه‌دهندگان خدمات باید در امر سیاست‌گذاری در این زمینه مشارکت داشته باشند تا سیاست‌ها و تصمیمات کلان، در جامعه هدف، اثرگذار باشد. رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس گفت: پیش‌بینی تغییرات آینده بخش سلامت و برنامه‌ریزی برای مراقبت‌های سلامت مورد نیاز و آگاهانه تصمیم‌گرفتن درباره این موضوعات، از دیگر ملزومات برای کاهش هزینه‌های سلامت در کشور است.

۲۴ درصد از هزینه‌های کم‌رشدن سلامت مواجه شده‌اند که این میزان با هدف تعیین شده در برنامه ششم توسعه یک درصد فاصله دارد. بنابراین، با وجود تأکید بر محافظت مالی از خانوار

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس گفت: برخی خانواده‌ها، به دلیل نداشتن درآمد کافی، در زمان مناسب برای دریافت خدمات سلامت مراجعه نمی‌کنند. به همین دلیل ممکن است که با مخارج کم‌رشدن سلامت مواجه نشوند که این موضوع در محاسبات مخارج کم‌رشدن سلامت در نظر گرفته نمی‌شود. بنابراین این موضوع مهم در هنگام بررسی روند مواجهه با مخارج کم‌رشدن سلامت، روند بهره‌مندی از خدمات سلامت است.

به گزارش ایلنا؛ بابک نگاهداری، در حاشیه نشست دبیرخانه دائمی مقابله با فقر، فساد و تبعیض؛ به راهکارهایی برای محافظت مالی در برابر مخارج کم‌رشدن سلامت در ایران اشاره و اظهار کرد: این مخارج به دلیل بالا بودن سهم پرداخت هزینه‌های سلامت از جیب مردم، پایین بودن ظرفیت درآمدی خانوار، ضعیف بودن سساز و کارهای پیش پرداخت و تجمع ریسک در تأمین مالی مراقبت‌های سلامت، ایجاد می‌شود. وی بیان کرد: کشورها می‌توانند از طریق گسترش طرح‌های مبتنی بر پیش پرداخت و کاهش سهم پرداخت از جیب، احتمال بروز هزینه‌های کم‌رشدن خدمات سلامت را کاهش دهند. البته در کنار آن نیاز است که بسته مزایای بیمه‌های سلامت و عمق پوشش خدمات نیز مورد توجه قرار گیرد. نگاهداری گفت: براساس آمار منتشر شده، در سال ۱۴۰۰، خانواده‌های ایران به میزان